

ЗЕМЛЕДЕЛСКА ЗАЩИТА

В „Земледелска Защита“ излиза веднъж въ седмицата. Цѣната на вѣстника е за година 6 лева въ прѣддѣлата. На ученици е стотжлава за 5 лева. За странство се прибавятъ само пощенските разходи.

Всичко което се отнася до вѣстника се испраша до администрацията въ гр. Плъвенъ.

За частни обявления се плаща 2 1/2 ст. на дума въ последната страница, а на първа по 5 ст. Обявления отъ сѣдебнитѣ пристави се помѣтватъ по особено спора-умение.

Неплатени писма не се приематъ и необнародвани ръкописи не се връщатъ, освѣнъ ако сѣ придружени съ пощенска марка.

ОРГАНЪ НА ВЪЛГАРСКИЙ ЗЕМЛЕДЕЛСКИ СЪЮЗЪ.

РАЗСАДНИКЪ

ЗА

АМЕРИКАНСКИ ЛОЗИ

на г. СТ. ЗАБУНОВЪ — Плъвенъ

Извѣствамъ на всички лозари че имамъ за проданъ за прѣз есенъта облагородени (ашладисани) вкоренени и некоренени лози върху слѣдующитѣ подложки:

1. Riparia gloir de Montpellier (Rip. Portalis)
2. Rupestris Monticola (Rupestris du Lot)
3. Riparia × Rupestris № 101 и № 101¹⁴
4. Rupestris Martin
5. Solonis

Освѣнъ ашладисани имамъ за проданъ и рѣзници отъ горнитѣ Американски лози (неашладисани) и вкоренени всички по ЦѢНИ УМѢРЕНИ И ДОБРЪ СОРТИРАНИ

Ашламѣ сѣ отъ прочутото Плъвенско грозде ЧЕРНА ГЪМЗА.

На купувачитѣ давамъ наставления и упътване по засаждане то и отгледванието на лозитѣ, ако такива се поискатъ.

Цѣнорасписъ при поискване пращамъ безплатно.

Желающитѣ да се снабдятъ съ такива лози да се обърнатъ до менъ въ гр. Плъвенъ за споразумение.

Плъвенъ, 5 Юлий 1901 г.

Съ почитание;

А. Ст. Забуновъ.

ИЗВѢСТІЕ

Извѣстия се на г. г. интересующитѣ се, че се продава половината отъ „машкарската“ воденица състояща отъ два камака желающитѣ да купятъ горната половина воденица да се отнесжтъ за споразумение до Г-нъ Тачо В. Плевъ въ гр. Плъвенъ.

17 Юлий 1901 год.

Лихваритѣ трѣпнаха.

Двѣ години навършватъ, отъ какъ българския земледѣлецъ поведе борба за да запази интереситѣ си и за подобрене положението си. Прѣзъ тоя краткъ периодъ българскитѣ земледѣлци, въ лицето на Българския Земледѣлски Съюзъ, изнѣсохъ на яскитѣ си плѣщи една велика борба — борбата противъ натрапения законъ за десѣтъка. Политическитѣ партии въ България, които милѣжтъ за всичко, но не и за благодеянието на българския земледѣлецъ

виждаха въ лицето на тоя землед. съюзъ своя гробаръ, но все пакъ се утѣшаваха съ мисълта, че това движение за самозащитата е *дѣтинска работа* или е *връжменно* и че съ паданието на разсипническото либерално правителство, земледѣлската организация ще почне да ослабва и да се разпада, защото селанина билъ простъ и лекоуменъ, та не можелъ да урежда една организация, или, че слѣдъ измѣнението на закона за десѣтъка българскитѣ земледѣлци ще се поведжтъ по агитационитѣ лъжи на разнитѣ партии и отъ тѣхъ ще чакатъ подобрене на положението си. Но колко излъгани останаха, горкитѣ, като видѣха, че земледѣлската организация вмѣсто да трѣгне по пътя, когото разнитѣ партии ѝ прѣдначртаваха, испрати въ Народното Собрание 20 свои прѣдставители!

Наистина не всички отъ тия нар. прѣдставители останаха върни на задълженията си, но и тия що съумѣха да оправдаятъ довѣрието на своитѣ избиратели земледѣлци и надеждитѣ на земледѣлската организация можаха да нѣдѣйствуватъ въ т. г. извънредна сесия на Народ. Собрание освѣнъ отмѣнението на тежкия десѣтъкъ, но и единъ мораториумъ, съ който се отсрочва за до 1 Октомврий изпълнението на изпълнителнитѣ листове отъ приставитѣ — едно, макаръ и малко, добро за орачитѣ.

Макаръ и слаба и малко полезна, тая мѣрка стрѣсна всички лихвари нѣжъ Земледѣлка България. Па и почти всички партии сѣ противъ това рѣшение на н. прѣдставители. Особено сѣрдити сѣ лихваритѣ, що помагатъ на селянитѣ, като имъ даватъ пари съ лихва, колко за адетъ (едва отъ 50 до 150 %).

А защо ли се плашатъ тия вълци въ агнещка кожа отъ тая мѣрка? Тѣ се не плашатъ отъ факта, че прѣзъ 2—3 мѣсеци не ще могатъ да разиграватъ по волята си сиромаситѣ орачи и бамъ-бадева да продаватъ имотитѣ, воловитѣ, котлитѣ, па дори и чергитѣ имъ за дългове, станали отъ 100 до 200 гроша за 3—4 год. 1000—2000 и толкова дадени или заработени! О, не! тѣ биха чакали и цѣла година, биха се съгласили всѣка година да чакатъ по 2—3 мѣсеци — да си устройатъ нѣщо като ваканция, но съ условие: отъ тая мѣрка (мораториума) да се не прѣминава на друга. Да! Това ги тѣхъ плаши! Тѣ се страхуватъ да не би въ едно скоро врѣме да бждатъ прокарани точкитѣ 6, 19, 20 и 21 отъ исканията на Българския Земледѣлски Съюзъ! Знаятъ тѣ, че тия 4 точки ще разкъсатъ мрѣжата, въ която

тѣ — тия божи кравици (на гледъ) сѣ заплѣли българския земледѣлецъ и това ги кара да трѣпватъ — да пишатъ за народа, да твърдятъ, че сѣ *жорната мѣрка — мораториума селянина изгубвалъ въскресъ кредитъ, че тая мѣрка била прибързана* и още какво ли не!...

Български орачу! Събуди се, познай и разбери своитѣ приятели! Всички партии плачатъ за тебе; оплакватъ положението ти; даватъ разни планове за спасението ти; а сега, щомъ видѣха, че ти поиска и нѣдѣйствува едно малко добро, всички граватъ, че това било вѣрно, че ти отъ това си щѣлъ да пропаднешъ и пр. и пр. Тоя фактъ иде още единъ пътъ да те убѣди, че твоео благодеяние, твоео спокоенъ животъ сѣ неприятели на днешнитѣ партизани и лихвари!...

А какво остава за насъ? — Нищо друго, освѣнъ съ удвоени сили да се трудимъ да съставимъ на всѣкъдъ земледѣлски дружби, да обмислимъ своитѣ болки, да изберемъ лѣкарство и при едни идящи избори за народни прѣдставители да пратимъ въ Народ. Собрание не 15—20, а 60—70, па послѣ и стотина души орачи — царвулановци и тѣхни синове, които да поискатъ и узаконятъ исканията ни.

Не направимъ ли това — насъ ще ни скубятъ, ще ни разиграватъ и ще продаватъ за нищо никакви цѣни имотитѣ ни, а въ замѣна ще ни даватъ чудни обѣщания — само и само да млчимъ. А поговорката казва: „дождъ не заплаче дѣтето, майката не се сѣща да го надой“. Нека си отваряме очитѣ, дождъ е врѣме, защото: примѣтне ли се колата 300 патица пара не струватъ! В—цъ.

Нашия воененъ бюджетъ.

Миналий пътъ ние изброихме нѣколко служби, които по нашето мнѣние сѣ излишни и се е могло безъ тѣхъ. Ще продължимъ и този пътъ. Прави ни особено впечатление нашия флотъ съ своитѣ 34 души офицери и единъ единичакъ воененъ параходъ — „Чирука“ както го наричаше самъ г. Каравеловъ едно врѣме, ако разбира се не смѣтаме нѣколкото гнили корита на Дунава, дѣната на които сѣ обрасли вече съ мжхъ. Ние мислимъ, че една малка и бѣдна държава, каквато е България, която никога не може да има една силна флота, по добръ бѣше да нѣма и този „Надѣжда“, който нито сражение би могълъ нѣкога да даде, нито пъкъ би могълъ да заварди нѣкой нашъ брѣгъ. Далечно не струватъ паритѣ, които се израсходватъ за него ежегодно. А за него се харчи тѣждѣ

много. Само командира му струва 18000 лева годишно. Послѣ защо сѣ тѣзи двама портови капитани съ 7800 л. годишно! Дали нашитѣ параходи сѣ толкова много, дали съобщенията въ нашитѣ пристанища сѣ се толкова умножили съ безброй параходи, та портовата служба, която до сега се вършеше отъ управлитѣ на митницитѣ въ Варна, Бургасъ и Русе, не е могло безъ портови капитани. Честна дума, ние сами невянемъ какво и кадѣ харчимъ при днешната мизерия въ която е испаднала нашата страна.

Бие на очи и слѣдното. До скоро се давахъ, освѣнъ заплатата, но и гарнизонни пари на всѣки офицеръ въ армията. Тѣзи пари се заличихъ, но ония на офицеритѣ отъ Софийския гарнизонъ не се побутнахъ. Въ тазгодишния бюджетъ имъ прѣдвидено 120000 лева за гарнизонни пари на офицеритѣ и лѣкари отъ Софийския гарнизонъ и то по 300 лева едному, а на флюгелъ — адютантитѣ офицеритѣ отъ Лейбъ-Гварнейски ескадронъ дори по 600 лева годишно едному, разбира се, освѣнъ заплатата. Намъ се чини че тѣзи пари биха могли да се заличжтъ безъ да пострада въ нѣщо нито армията нито нейната боева готовность — както се изразяватъ нашитѣ воени. Казватъ ни, че условията на живота въ столицата били други отъ ония въ провинцията, че тамъ живота билъ несравнено по скѣпъ отъ кадѣто и да е на друго мѣсто. Съгласни сме. Но били нѣкой могжъ да откаже че живота въ Русе, Варна, пъкъ ако щете и Пловдивъ е по евтенъ отъ София и какъ можжтъ офицеритѣ въ тѣзи гарнизони да живѣжтъ безъ добавачни? Освѣнъ това, намъ се струва, че това даване добавчии на едни, а на други не, има и тази лоша страна, че между еднитѣ и другитѣ се поражда едно съревнование, а отъ това и желанието всѣки да се стрѣми да се добере въ София, защото както казахме и по горѣ, офицера отъ Русе справедливо се пита, защо въ София се даватъ добавчии, когато въ Русе при еднакво условие, ако не и по скѣпно, да не се дава?

Послѣ. Въ бюджета фигурира една сума отъ 78660 лева за добавчии на офицеритѣ учащи се въ странство — до 4500 л. годишна заплата, а малко по надолу има друга една сума отъ 20000 лева за учебни пособия и други разходи на офицеритѣ учащи се въ странство. Както виждате тѣзи двѣ суми сѣ за едно и сѣщо нѣщо, но прѣдвидени сѣ на двѣ мѣста, за да се лѣжатъ мужицитѣ въ народното събрание да не имъ бие дипъ на очи когато ги гласуватъ. Хубаво, но намъ се струва,

че това е много. Въ странство ние имаме пѣщо до 2000—3000 младежи въ разни университети, академии, политехники и пр., знаемъ, въ това можемъ положително да твърдимъ, защото и писущия тѣзи редове е билъ ученикъ въ странство, ни единъ не харче повече отъ 2400—3000 лева годишно освѣнъ разбира се ако не сѣе паритѣ по улицитѣ и по шантанитѣ. Като е така, ние питаме: въз основа на кое право офицеритѣ които се учатъ въ странство, които получаватъ пълнитѣ си заплати да получаватъ (за такситѣ не говоримъ) още на това отгорѣ и добавъчни? Неужели единъ такъвъ, ще е съ повече разноси отъ колкото всѣки другъ студентъ българинъ? А ние знаемъ положително, че нашитѣ офицери даже въ военната академия въ Петербургъ живѣятъ богато съ 100 рубли мѣсечно, които въ нашени пари не сж повече отъ 300 лева на мѣсець.

Ние не можемъ да разберемъ още какво сж тѣзи 25000 лева прѣдвидени въ бюджета за расходъ за наемъ на работници въ флота, когато въ нея служатъ 904 войници, които биха могли да извършатъ всичкитѣ работи, както не можемъ да разберемъ и друга една сума отъ 15000 лева за наемъ на работници за депото „Вожурище“ когато въ него служатъ точно 108 войници. Да имашъ ти въ нѣколко само парахода 904 безплатни работници (войници) и да харчишъ на това отгорѣ и 25000 лева за наемни работници, както да имашъ единъ чифликъ съ 108 безплатни слуги, а на това отгорѣ да харчишъ и други 15000 л. за наемни, ние не знаемъ дали това не е смѣшно, ако не е прѣстѣпно.

Но, права е пословицата: „не е лудъ който изяда два велника, а лудъ е който ги дава“. Не сж криви военнитѣ, а криви сж нашитѣ Народни Събрания.

По нататъкъ. За четение лекции въ военното училище и др. учебни завѣдения и пр. се прѣдвждатъ 45000 лева расходъ. До колкото знаемъ всичкитѣ прѣподаватели въ военното училище сж хора или чиновници, или учители въ другитѣ училища, а прѣподавателитѣ военни и безъ това си получаватъ заплатитѣ, като офицери, а пѣкъ 45000 лева за тази цѣль не е сума съвѣмъ малка. Нали, ужъ, божемъ нашитѣ закони не позволяватъ получаването на даѣ заплати?

За подържането на Софийскитѣ арсеналъ и за Разградската работилница се прѣдвжда една сума отъ 30000 л. Нищо нѣмаше да помѣнаваме за нея, ако отъ тѣзи завѣдения, освѣнъ тѣхната пряма задача, не сж излѣзли никому непотрѣбнитѣ и врѣдни за държавното съкровище прочутитѣ военни файтони. За да знаятъ читателитѣ ще имъ обадимъ и численното състояние на тѣзи файтони. Така: за военни министъръ има едно купе, 2 файтони и 1 брекъ, за началника на административния отдѣлъ 1 файтонъ, за н-къ на генералния щабъ 1 файтонъ, за н-ка на домакинското отдѣление 1 файтонъ, за инспектора на артилерията 1 файтонъ, за инспектора на кавалерията 2 файтона, или всичко 10 файтони само за военното министерство. Тука не смѣтаме файтонитѣ въ полковетѣ и дивизийтѣ. И така само горнитѣ 10 файтони иматъ 10. упража, 10 души войници, 20 коня, които съ храната и стойността имъ не ще струватъ по малко отъ 60000 лева. И отъ кждѣ сж вземени суми за тѣзи работи всѣки може да се сѣти. И смѣ ли нѣкой да иска тѣхното унищожение? Не, тѣ сж потрѣбни за боевата готовност на армията. Я да бѣхъ си позволяли другитѣ министерства да си купятъ не по 10, а по единъ файтонъ, щѣхме да имъ издѣремъ и очитѣ. Идѣте слѣдъ това говорете, че ние нѣмаме добра и луксозна армия.

Но за да не каже че и военното министерство не прави икономии, рекло и то, пѣкъ и общото течение бѣше такава, та повтаряме рѣкло и то да направи нѣкой икономий, разбира се не отъ тамъ гдѣто трѣбва да се правятъ, а отъ тамъ гдѣто не трѣбва. Така. Отъ храна на войницитѣ е било прѣдвждано една икономия отъ 200000 лева, отъ храната на конетѣ 300000 лева, отъ облѣкло, завивки и обуца на войницитѣ 300000 лева, отъ подържане войнишкото снаряжение 28000 л., отъ постилочни принадлежности 60000 л., отъ купуване запасни части на оржиято 8000, отъ изработване запасни части 4000 л., отъ поправяне оржиято 3000 л., отъ поправяне артилерията 12000 л., отъ подържане обова 6000 л., отъ обовна амуниция 5000 л., отъ артилерийска амуниция 12000 л., отъ подържане воени болници 24000 л., отъ кърпение дрѣхитѣ и гледане на болнитѣ войници 3000 л., отъ болнично облѣкло 500 л., отъ банитѣ за войницитѣ 8000 л., отъ топливо, свѣтило и готвение храна на войницитѣ 20000 л., и други нѣкой още дребни икономий отъ сжщия родъ. Или всичко отъ гърлото на войника и крайно нуждитѣ потрѣби на армията е направена една икономия отъ 993500 лева или близо 1 милионъ, тогава когато параграфа по заплатитѣ на офицеритѣ и чиновницитѣ тази година е увеличенъ съ цифрата 1,111,856 лева, или ако притуримъ при тѣхъ цифрата 862631 л., които, ужъ, споредъ думитѣ на военни министъръ щели да се икономисатъ, което на дали ще бжде, излиза едно увеличение съ 1,973,487 или близо 2 милиона лева само за заплати. Съ други думи правимъ икономия отъ гърлото, дрѣхитѣ на войника и отъ найпотрѣбното нему 1 милионъ, а увеличаваме заплати съ 2 милиона. Чиста смѣтка! И това било хазайство. Добрѣ. Отъ гърлото на войницитѣ (тази цифра се прави отъ Народното Събрание) се правеше икономия 200,000 лева, понеже, казватъ, че ги распуснали нѣколко мѣсеци по рано, за да ги хранятъ родителитѣ имъ, ами защо е тази икономия отъ гърлото на конетѣ? Тѣхъ кждѣ ще распуснатъ, на тѣхъ какъвъ безсроченъ отпускъ ще даждъ? Вѣроятно тѣ ще четжтъ вѣстници най вече в. „Телеграфъ“. И глупаво и смѣшно. Ами дрѣхи, ами амуниции, ами постилки, ами ами? Кждѣ остава тогава боевата готовност на нашата армия, за която толкова мѣлѣмъ? Ще свършимъ въ идущий брой.

Земледѣлска анкета.

Свършено съобщени	Твърдѣ много съобщени	Отчасти съобщени
		(Извлечение).

О. - Пазарска околия:

с. Алванларъ	с. Чанакчиларъ	с. Велешлеръ
„ Текелеркѣб.	„ Ходжа-Кѣб.	„ Иланджил.
„ Текелерсаръ	„ Карадѣрла	„ Дуракѣб.
„ Текелердж.	„ Илязкалар.	„ Карачулфал.
„ Карагѣоалеръ	„ Върбица	„ Тича
„ Караатларъ	„ Кюпекъ-Кѣб.	„ Хюсеинлеръ
„ Сагѣрджикъ	„ Караб.-Кѣб.	„ Ашикларъ
„ Дурадѣбѣ	„ Хасѣ Кечел.	
„ Велибѣй-Кѣб.	„ Кадѣрѣпахъ	
„ Абдулрахман.	„ Мутафларъ	
„ Киледжилеръ	„ Вайсларъ	
„ Сагѣкларъ	„ Хамзаларъ	
„ Чивѣркъчил.	„ Кючуклеръ	
„ Сарсѣпѣлж.	„ Падѣрларъ	
„ Гюлементъ	„ Башларъ	
	„ Кадемлеръ	
	„ Дуванджил.	

Пловдивска околия:

с. Селджиково
„ Мѣрѣячъ
„ Скутарѣ
„ Войводиново
„ Климентин.
„ Курт.-Конаре
„ Перущица
„ Бѣстовица
„ Златн. трапъ
„ Марково

„ Фердинанд.
„ Кадиево
„ Трифѣлъ

Плѣвенска околия:

с. Тръстеникъ	с. Радишово	с. Староселци
„ Орѣховица	„ Тученица	„ Комарѣво
„ Брашляница	„ Учиндолъ	„ Д. Митропол.
„ Бѣрѣстовецъ	„ Ясеинъ	„ Вѣл. Тръвъ
„ Дасевица	„ Писарово	„ Карагуй
„ Г. Джбикъ		„ Рибенъ
„ Г. Митропол.		„ Буковѣлкъ
„ Згаливецъ		„ Целинать
„ Гривница		
„ Мѣрѣвица		
„ Върбѣца		
„ Опанецъ		
„ Бивеларе		
„ Махлата		

Поновска околия:

с. Дривово
„ Сарѣ-Насуфъ
„ Мехмеди

Провадийска околия:

с. Карагачъ	с. Балдѣрѣкой
„ Хамбарѣлкъ	„ Софуларъ
„ Кургъ-дере	„ Авренъ
„ Фете-Кѣб.	„ Ендѣжѣкой
„ Емиръ-гаази	„ Ясѣ-Тепе
	„ Хасѣрджикъ
	„ Тюркѣрнауд.
	„ Елѣсѣ-Факъ
	„ Кираманлий
	„ Есетлий

Прѣславска околия:

с. Троица	с. Марашъ
	„ Насѣрѣе
	„ Осмаръ
	„ Кочово
	„ Бекѣрѣе
	„ Вели-Кѣб.

Разградска околия:

с. Ахмакъ	с. Борисово	с. Малка-Апа
„ Софуларъ	„ Кабѣлѣнъ	„ Синджирлий
„ Айѣдѣнъ	„ Ердѣжи	„ Кую-Джукъ
„ Арнаутъ	„ Каналий	„ Ташчи
„ Югѣзлеръ	„ Дуранъ	„ Езерѣе
„ Кили-Куюѣж.	„ Сейдолъ	„ Шекѣре
	„ К. Куюндѣжукъ	
	„ Калово	
	„ Душубакъ	
	„ Инебекчи	
	„ Узундѣжал.	
	„ Карагѣовъ	
	„ Калайѣжи	
	„ Колѣжа-Дугавъ	

Русенска околия:

с. Мартенъ	с. Рѣхово
„ Табанъ	„ Бабово
„ Дипникъ	„ Ново-Село
„ Гагала	„ Красенъ
„ Просена	„ Тръстеникъ
„ Д. Абланово	„ Васарабово
„ Кулата	„ Пирѣгосъ
„ Ср.Чифликъ	„ Бѣзѣвъ
„ Щѣрѣлево	„ Ендѣжѣ-Кѣб.
	„ Семерѣджиево

Свищовска околия:

с. Яйѣджий	с. Павелъ
„ Сарѣяръ	„ Хадѣжи-Муса
„ Бѣл. Сливово	„ Акѣчаръ
„ Петокладен.	„ Овѣча-могила
„ Драгѣмѣрово	„ Варѣлиѣ
„ Орѣвъ	„ Кара-сенъ
„ Карамазово	„ Лѣлѣжене
„ Козарѣвлени	„ Новъ-радъ
„ Коздовецъ	„ Стижерово
	„ Вужурѣлка
	„ Татарлий
	„ Чауш.-маѣда
	„ Бѣлѣгарѣни
	„ Гор. Студѣва
	„ Чаушево
	„ Вѣраулица
	„ Пипѣрѣково

Силистренска околия:

с. Кайѣнарѣджа	с. Айѣдемиръ
„ Калипетрово	„ Казѣмиръ
„ Татарица	„ Гюрѣгенѣж.
„ Кочуларъ	„ Алиѣѣвъ
	„ Кара-Омуръ

Сливенска околия:

с. Демерѣджел.	с. Керѣмѣллий	с. Арѣакларѣ
„ Чокоба	„ Карѣсѣлий	„ Аѣадагѣлий
	„ Налѣбанѣларѣ	„ Трапоѣклово
	„ Николаѣво	„ Навѣлалий
	„ Мѣчкаѣрево	„ Глуѣфишево
	„ Дѣжѣново	„ Турсуѣлий
	„ Чаирѣлий	„ Касѣжѣво
	„ Скобѣдево	„ Вѣсирѣлий
	„ Буѣваѣджий	„ Михаилово
		„ Гавраилово
		„ Чибукѣлий
		„ Карасарѣлий
		„ Бикѣностъ

(Слѣдва)

Какво ще работи земледѣл. съвѣтъ.

Както знаятъ читателитѣ отъ миналий брой отъ 1 Августъ т. г. е свиканъ единъ земледѣлски съвѣтъ въ София, който ще работи десетина дни подъ прѣдсѣдателството на г. Министра на земледѣлието. Въпроситѣ съ които ще се занимае този съвѣтъ публикувахме тоже въ миналий брой. Въ днешний брой ще помѣтимъ и ония законопроекти, които ще разглежда този съвѣтъ, повечето отъ които, както всички знаятъ бѣхъ внесени отъ земледѣлцитѣ — депутати въ народното събрание на разглеждане, но приемането имъ отложено за на есень. Слѣдъ прочитането на тѣзи законопроекти макаръ и врѣмето да е твърдѣ късо, ние кажимъ всички наши прѣатели отъ земледѣлскитѣ дружби, които желаятъ нека да разгледаатъ и разкритикуватъ тѣзи проекти за които отваряме и колонитѣ на вѣстника си. Ето и проектитѣ:

Законопроектъ.

За челяднитѣ недвижими имоти.

Чл. 1. По силата на настоящия законъ, счита се за челядець имотъ слѣднитѣ недвижими имоти;

1) Кѣщата (заедно съ двора и градината ѣ) или дѣлѣтъ отъ нея, на всѣкой стопанинъ български подданикъ, въ която той живѣе съ челядѣта си, ако кѣщата, или дѣлѣтъ отъ нея не струва повече отъ 800 лева за въ градоветѣ и повече отъ 500 л. за въ селата;

2) На гражданитѣ, чието занятие не е земледѣлието, счита се за челядець имотъ и 2 декара лозе, 3 декара градина за гюлъ, 2 декара градина за овошци дѣрвѣта и 1 декаръ градина за зеленчукъ;

3) Ако стопанинѣтъ е земледѣлецъ, счита се за челядець имотъ и 30 декара ниви и ливади, 10 декара гора (бранище), 2 декара лозе, 2 декара градина за гюлъ, 2 декара градина за овошци дѣрвѣта и 1 декаръ градина за зеленчукъ;

4) Ако стопанинѣтъ-земледѣлецъ прѣтѣжава ниви и ливади по-малко отъ 30 дек., или никакъ не прѣтѣжава такива, да му се считатъ за челядець имотъ, въ замѣна на това, два пѣти повече декара за лозе, градина за гюлъ, за овошци дѣрвѣта и за зеленчукъ.

Забѣлѣжка. Земледѣлецъ-стопанинъ се счита оный, който добива прѣхраната си изѣло или главно отъ земледѣлие.

Чл. 2. Недвижими имоти, които по закона се считатъ челядець имотъ не могатъ да се описватъ и продаватъ за дългъ било изѣло, било на части, освѣнъ ако вземането на кредитора е било оздравено съ ипотека върху тѣхъ, прѣди влизанieto въ сила на настоящия законъ.

Продавъ за дългъ на челядець имотъ противъ горното разпореждане е недѣйствителна.

Челядниятъ имотъ гѣй сжщо не може да се продава за дѣржавни, общински, окръжни и други данѣци.

Чл. 3. Всѣкой стопанинѣтъ, който има право на челядець имотъ, може да обяви чрѣвъ устно или писмено заявѣление на мѣстното общинско управление, кой имотъ съставляватъ сѣмѣйния му имотъ въ границитѣ, показани въ чл. 1.

Обявѣнитѣ челядни имоти трѣбва да се вписватъ въ особенъ регистръ, какъвто за тая цѣль е длѣжно да дѣржи всѣко общинско управление.

Никакви гербави и други берии имота не се взематъ за заявѣленията, съ които се обявяватъ челядни имоти и за вписването имъ въ общинскитѣ регистри.

Чл. 4. Когато нѣкой длѣжникъ има недвижими имоти повече отъ ония, които по чл. 1 се считатъ неговъ челядець имотъ, вѣискателѣтъ-кредиторъ може да обрѣне вѣисканieto си само върху повечето имоти. Въ такъвъ случай, ако вѣисканieto се обрѣща върху непотрѣбни недвижими имоти, вѣискателѣтъ е длѣженъ да приложи при заявѣлнето си до сѣдебния приставъ удостоверение отъ надлѣжното общинско управление: 1) какви недвижими имоти има длѣжника въ владѣнието си, споредъ емлячната данѣчна книга, съ означение по редъ вида, пространството и емлячното оцѣнение на всѣки имотъ; 2) обявилъ ли е длѣжника имотитѣ, които съставляватъ челядния му имотъ; и кой сж тѣ, ако ги е обявилъ. Това удостоверение се дава по устно заявѣление на кредитора и то даровъ безъ гербови марки и безъ всѣкакви други берии.

Но публицината за тая цѣль продавъ на пространството, надминаващата челядния имотъ, да се счита недѣйствителна ако не се получи стойността му по оцѣнката въ емлячнитѣ книги. Сѣдебнитѣ пристави сж длѣжни сами да взематъ свѣдѣния отъ емлячнитѣ книги за оцѣнката на имота.

Ако длѣжникъ, който има право на челядець имотъ, е обявилъ имотитѣ, които

съставляват челядните му имоти, тия имоти се освобождават от опаст. Въ противен случай на длъжника и без искане от неговата страна, се оставят за челядния имот толкова пространство ниви, ливади, гора (браише), лозя, градини за голь, за овощни дървета и за зеленчук, колкото е определено в чл. 1.

Въ време на списъта, длъжникът, който не е обявил челядния си имот, има право да покаже, какви непокрити недвижими имоти да му се оставят за челядния имот.

Чл. 5. Ако къщата, или дѣлътъ отъ нея, въ които живѣе длъжникътъ съ челядъ си, има релативно стойностъ повече отъ показаната въ чл. 1 п. 1, тя може да се продаде за дългъ. Въ такъвъ случай, слѣдъ като се продаде къщата или же остане върху вискателя, послѣдния е длъженъ, слѣдъ като се утвърди продажбата, да даде на длъжника, ако къщата е въ градъ, 800 лева, а, ако къщата е въ село, 500 лева за да си купи друга къща.

Тази сума да се брой на длъжника чръвъ сѣдебния прѣставъ и, щомъ му се брой, вискателътъ или купувачътъ завладѣва имота и влиза въ него.

Чл. 6. Не се допуска лично задължение за изпълнение на сѣдебно рѣшение земледѣлецъ, който има право на челядния имотъ.

Чл. 7. Разпорежданията на чл. 2 губятъ силата си и не се прилагатъ, когато дългътъ на длъжника произхожда отъ обжалване на обещание за подпалване, за убийство, за осакатяване, имѣюща за послѣдствие неспособностъ за работение и за кражба и злоупотреба на обществени пари.

Чл. 8. Никой собственикъ не може да ипотекира или продава недвижими имоти, които се считатъ за него челядния имотъ.

Чл. 9. Въ случай, че умръ собственникътъ на челядния имотъ, ако има пълнолѣтни наследници, сѣмѣниягъ имотъ не може да се дѣли или да се продава чръвъ търгъ, а трѣбва да остане нераздѣленъ до пълнолѣтното на най-младия наследникъ.

Чл. 10. Ако слѣдъ дѣлбата на челядния имотъ, нѣкой отъ наследниците, продаде своя дѣлъ, сънаследниците, или само нѣкой отъ тѣхъ иматъ право на прѣдпочитание въ срока, опредѣленъ въ гражданския законъ за упражненіе правото на прѣдпочитание по съпритѣжание.

Чл. 11. Разпорежданията на настоящия законъ се отнасятъ и до имотитѣ, които се намиратъ подъ опастъ или севестрѣ за дългове и данъци, и продажбата на които не е била извършена до влизаніето му въ сила.

Чл. 12. Всички постановления въ гражданското сѣдопроизводство и въ другитѣ закони, които противорѣчатъ на настоящия законъ, се отмѣняватъ.

ПРѢХОДНО РАЗПОРЕЖДАНЕ

За ипотекарни вземания, прѣдшествуващи на настоящия законъ, сѣдлицата могатъ да опредѣлятъ да се изплати дългътъ съ лихвата въ разстояние на три години, ако стойността на ипотекарния имотъ гарантира изплащаніето на капитала, заедно съ лихвата.

Законопроектъ

За земледѣлскитѣ сѣвѣти въ Княжеството.

Глава I.

Общи положения.

Чл. 1. При Министерството на Търговията и Земедѣлието и при управленіето на всѣко окръжие въ Княжеството се учредяватъ земледѣлски сѣвѣти.

Чл. 2. Земедѣлскитѣ сѣвѣти обхващатъ всѣхъ длъжностни лица, които иматъ за цѣль развитіето и усъвършенстваніето на земедѣлието и отраслитѣ му въ страната му.

Глава II.

Върховний Земедѣлски Сѣвѣтъ при Министерството на Търговията и Земедѣлието.

Чл. 3. Върховний Земедѣлски Сѣвѣтъ при Министерството на Търговията и Земедѣлието се състои подъ прѣдсѣдателството на Министра, отъ Главния Секретаръ при Министерството, директора на Статистическата Дирекция, двама членове измежду професоритѣ по земедѣлното и народостопанскитѣ науки при Висшето училище, началника при Централното управление при земедѣлскитѣ науки, началникитѣ на отдѣленіята за земедѣлието, търговията, горитѣ и ветеринарно санитарната полиция и инспекторитѣ по земедѣлието, коневѣдството и лозарството при Министерството, началника на бюрото за гражданственията, двама членове измежду директоритѣ на земедѣлскитѣ училища, коневодитѣ, окръжнитѣ ветеринарни лѣкари, инспекторитѣ по до-

зарството и земедѣлскитѣ надзиратели, по единъ членъ прѣдсѣвателъ отъ всѣко отъ Министерствата на Вхтрѣшнитѣ Работи, Финанситѣ, Обществениитѣ Сгради, Народното Просвѣщение и Правосѣдието, а също отъ 30 члена изъ частнитѣ земедѣлци и въобще лица добри запознати съ нуждитѣ и интереситѣ на земедѣлието въ страната.

Чл. 4. Когато Министра не може да прѣдсѣдателствува засѣданията на сѣвѣта, прѣдсѣдателствува Главния Секретаръ на Министерството, а когато и тоя послѣдния не може прѣдсѣдателствува, длъжността прѣдсѣдателъ минава върху единъ отъ правителствени членове на сѣвѣта по назначеніето на Министра.

Чл. 5. Членоветѣ на Върховний Земедѣлски Сѣвѣтъ, прѣдсѣватели на Министерствата на Вхтрѣшнитѣ Работи, Финанситѣ, Обществениитѣ Сгради, Народното Просвѣщение и правосѣдието се назначаватъ съ височайши указъ по докладъ на Министра на Търговията и Земедѣлието слѣдъ прѣдварително съгласеніе съ надлѣжнитѣ Министри.

Чл. 6. Членоветѣ на Върховний Земедѣлски Сѣвѣтъ избрани измежду професоритѣ на Висшето училище, директоритѣ на земедѣлскитѣ училища, коневодитѣ, окръжнитѣ ветеринарни лѣкари, инспекторитѣ по лозарството, земедѣлскитѣ надзиратели, частнитѣ земедѣлци и въобще лицата близо запознати съ нуждитѣ и интереситѣ на земедѣлието се назначаватъ съ Височайши указъ за година време по докладъ на Министра на Търговията и Земедѣлието.

Чл. 7. Членоветѣ на Върховний Земедѣлски Сѣвѣтъ, които живѣятъ вънъ отъ столицата получаватъ пѣтни пари като чиновнитѣ съ заплатата отъ 3000 до 5100 л. Освѣтъ това тѣ както и частнитѣ лица живущи въ столицата получаватъ дневни пари чиновнитѣ по 10, а частнитѣ лица по 15 лева на денъ.

Чл. 8. Върховний Земедѣлски Сѣвѣтъ се събира ежегодно по разпорежданіето на Министра на Търговията и Земедѣлието прѣимущественно прѣвъ зимнитѣ мѣсеци на сесия, която трае най-много единъ мѣсець.

Чл. 9. Въ засѣданията на Върховния Земедѣлски Сѣвѣтъ по усмотрѣніето на прѣдсѣдателя могатъ да се повикватъ съ право на съвѣщателенъ гласъ лица, които иматъ специални познания по въпроситѣ, които се разглеждатъ въ сѣвѣта. Тѣмъ се плаща, както на членоветѣ отъ сѣвѣта.

Чл. 10. За разглеждане въ земедѣлския сѣвѣтъ се внасятъ: 1) проектитѣ на новитѣ закони и правилници по земедѣлието и клоновѣтъ му, или такива за допълнение, измѣнение и отмѣненіе на съществуващитѣ; 2) Заявленіята и ходатайствата на окръжнитѣ земедѣлски сѣвѣти и на др. учреждения, а също и на частни лица, които се отнасятъ до общитѣ правителствени мѣропріятия по земедѣлието въ страната и 3) Всички въпроси и работи по земедѣлието и клоновѣтъ му по които Министра намира за нужно да изслуша мнѣніето на земедѣлския сѣвѣтъ.

Чл. 11. Въпроситѣ, които ще се обсъждатъ на всѣка сесия на Върховния Земедѣлски Сѣвѣтъ се опредѣлятъ съ програма съставена отъ Министерството на Търговията и Земедѣлието. Членоветѣ на сѣвѣта, които желаятъ да внесатъ на обсъждане въ сѣвѣта какъвто и да било въпросъ уведомяватъ за това на Министерството най-малко единъ мѣсець прѣди откритіе засѣданията на сѣвѣта. Заявленіята, които постѣпатъ послѣ тоя срокъ се допускатъ за разглеждане въ сѣвѣта сесия само ако има за това възможностъ.

Чл. 12. Безъ разрѣшеніето на Министра никакви дѣла и въпроси не могатъ да се обсъждатъ въ Върховния Земедѣлски Сѣвѣтъ.

Чл. 13. Прѣдварително разглеждане на по-сложнитѣ дѣла и въпроси, които ще се обсъждатъ въ Върховния Земедѣлски Сѣвѣтъ, може да се вѣзлага на врѣмѣни специални комисии, съставени отъ членоветѣ на сѣвѣта. Заключеніята на комисіитѣ се докладватъ на сѣвѣта.

Чл. 14. Сѣвѣта се счита въ съставъ и може да засѣдава, когато присѣствуватъ по-малко отъ половината му членове.

Чл. 15. Рѣшеніята по дѣлата и въпроситѣ разглеждани въ сѣвѣта се взематъ по висшеласието на присѣствующитѣ членове. Гласоподаваніето бива явно, освѣтъ въ случаитѣ, когато сѣвѣта поиска и рѣши за тайно гласоподаване.

Чл. 16. Дѣловодството на сѣвѣта по рода на разглежданиитѣ въ него дѣла и въпроси се вѣзлага на съответствующитѣ отдѣленія на министерството.

Чл. 17. За всѣко засѣдание на сѣвѣта се държи протоколъ, въ който се записватъ всички рѣшенія заедно съ мотивитѣ имъ. Въ случай на разногласіе въ протокола се отбѣлѣзватъ мнѣніята, както на болшинството, така и на меншинството, на

присѣствующитѣ членове, като при това особенитѣ мнѣнія се прилагатъ при протокола.

Чл. 18. Протоколитѣ на сѣвѣта се прѣдсѣдватъ на Министра, който дава указания, относително понататѣшния ходъ на дѣлата и въпроситѣ обсъждани въ сѣвѣта.

Глава III.

Постоянно присѣствие на Върхов. Земедѣлски Сѣвѣтъ.

Чл. 19. Живущитѣ и врѣменно прѣбивающитѣ въ столицата правителствени членове на Върховния Земедѣлски Сѣвѣтъ съставляватъ неговото постоянно присѣствие.

Чл. 20. Постоянното присѣствие на Върховния Земедѣлски Сѣвѣтъ се свиква на засѣдания по повѣдѣ на Министра всѣки пѣтъ, когато той желае да изслуша мнѣніето му по дѣла и въпроси по земедѣлието и клоновѣтъ му.

Чл. 21. Постоянното присѣствие на Върховния Земедѣлски Сѣвѣтъ се занимава така също и съ разглежданіето въпроситѣ и дѣлата, които му делигира Върховния Земедѣлски Сѣвѣтъ.

Чл. 22. Въ засѣданията на постоянно присѣствие на Върховния Земедѣлски Сѣвѣтъ по усмотрѣніето на прѣдсѣдателя могатъ да се повикватъ съ право на съвѣщателенъ гласъ лица, които иматъ специални познания по въпроситѣ, които се разглеждатъ. Тѣмъ се плаща както на членоветѣ на сѣвѣта.

Чл. 23. Засѣданията и дѣловодството на постоянно присѣствие на Върховния Земедѣлски Сѣвѣтъ се ръководятъ по правилата, изложени въ чл. 3, 4, 12, 13, 14, 15, 16, 17 и 18 отъ настоящия законъ.

Глава IV.

Окрѣжни Земедѣлски Сѣвѣти.

Чл. 24. Окрѣжнитѣ Земедѣлски Сѣвѣти сѣ органи на Министерството на Търговията и Земедѣлието. Тѣ обединяватъ и хармонизиратъ дѣятелността на всички учреждения и лица, които сѣ натоварени или самостоятелно работятъ за подобреніето на земедѣлието и отраслитѣ му въ окръжието.

Чл. 25. Окрѣжнитѣ земедѣлски сѣвѣти състоятъ подъ прѣдсѣдателството на окръжния управителъ, отъ прѣдсѣдателя на окръжния сѣвѣтъ, прѣдсѣдателя и чл. секретаря на окръжната постоянна комисия, директоритѣ на сѣднитѣ и нивни земедѣлски училища и директоритѣ на коневодитѣ или конюшенитѣ за жребци въ окръжието, държавнитѣ и окръжни ветеринарни лѣкари, държавнитѣ и окръжни земедѣлски надзиратели, държавния и окръженъ инженер, касиера и контролѣра на земедѣлскитѣ каси въ окръжния градъ, прѣдсѣдателя на окръжния сѣдъ и отъ по единъ отъ всѣка околия грамотенъ и въщъ земедѣлецъ или лица отъ близо запознати съ нуждитѣ и интереситѣ на земедѣлието въ окръжието.

Чл. 26. Всички земедѣлци отъ всѣка околия се назначаватъ отъ Министра на Търговията и земедѣлието по прѣдставленіето на окръжния управителъ. Тѣ трѣбва да застъпятъ колкото е възможно всички по важни отрасли по земедѣлието въ окръжието.

Чл. 27. Окрѣжния земедѣлски сѣвѣтъ обхваща:

1) Проектитѣ на новитѣ закони и правилници по земедѣлието и клоновѣтъ му, или такива за допълнение, измѣнение и отмененіе на съществуващитѣ.

2) Заявленіята и ходатайствата на учрежденията и частитѣ лица, подадени на окръжния управителъ по работи относящи се до земедѣлието въ окръжието, за които окръжния управителъ желае да изслуша мнѣніето на сѣвѣта, прѣди да имъ даде ходъ.

3) Мнѣніитѣ, които сѣвѣта по своя инициатива прѣдложи да се взематъ за развитіето и подобреніето на земедѣлието въ окръжието.

4) Въобще всички дѣла и въпроси, по които Министерството на Търговията и Земедѣлието намира за нужно да чуе мнѣніето на сѣвѣта.

Чл. 28. Чръвъ окръжния сѣвѣтъ по земедѣлието окръжния управителъ упражнява контролата, за която му дава право чл. 52 отъ закона за окръжнитѣ сѣвѣти, относително дѣлата на окръжния сѣвѣтъ и окръжната постоянна комисия поименовани въ чл. 67 буква д. и чл. 92 буква с. отъ сѣщия законъ.

Чл. 29. Сѣвѣта се свиква отъ окръжния управителъ на засѣдание или въ пѣлния си съставъ или въ съставъ на живущитѣ въ окръжния градъ членове.

Чл. 30. Окрѣжния земедѣлски сѣвѣтъ се свиква на засѣдание въ пѣленъ съставъ ежегодно единъ мѣсець прѣди сесията на окръжния сѣвѣтъ и всѣки пѣтъ, когато Министерството на Търговията и Земедѣлието намери за нужно и прѣдпиши това.

Чл. 31. Годишното засѣдание на сѣвѣта трае не повече отъ 3 недѣли.

Чл. 32. При годишното засѣдание правителствени членове на сѣвѣта, които неживѣятъ въ окръжния градъ получаватъ пѣтни и дневни пари като командировани, частнитѣ лица получаватъ по 40 стот. на километръ или билети отъ II класа по желѣзницитѣ и параходитѣ пѣтни и по 6 л. на денъ.

Чл. 33. На засѣдание въ състава отъ живущитѣ въ окръжния градъ членове окръжния земедѣлски сѣвѣтъ се свиква всѣки пѣтъ, когато прѣдпише Министерството на Търговията и Земедѣлието или когато окръжния управителъ намери за нужно.

Чл. 34. Като въ засѣданията на пѣлния съставъ, тѣй и въ засѣданията отъ живущитѣ въ окръжния градъ членове на окръжния земедѣлски сѣвѣтъ могатъ да бждатъ пригласявани съ право на съвѣщателенъ гласъ лица, които иматъ специални познания по въпроситѣ, които се разискватъ. Тѣмъ се плаща, както на частнитѣ лица членове на сѣвѣта.

Чл. 35. Въпроситѣ, които ще се обсъждатъ въ всѣка сесия на окръжния земедѣлски сѣвѣтъ, се опредѣлятъ съ програма съставена отъ окръжния управителъ единъ мѣсець прѣди почваніето сесията. Тая програма се праща на Министерството на одобрение. Членове на сѣвѣта, които желаятъ да внесатъ на обсъждане въ сѣвѣта, какъвто и да било въпросъ, уведомяватъ за това окръжния управителъ най-малко единъ мѣсець прѣди откритіето на сесията. Заявленіята, които постѣпатъ послѣ тоя срокъ се разглеждатъ въ сѣвѣта сесия само ако има за това възможностъ.

Чл. 36. Безъ знаніето и разрѣшеніето на окръжния управителъ никакви дѣла и въпроси не може да се разглеждатъ въ окръжния земедѣлски сѣвѣтъ.

Чл. 37. По-важитѣ дѣла и въпроси, които ще се разглеждатъ въ сѣвѣта, могатъ да се вѣзлагатъ на прѣдварително обжалване на врѣмѣни специални комисии, съставени отъ членоветѣ на сѣвѣта. Заключеніята на комисіитѣ се докладватъ на сѣвѣта.

Чл. 38. Сѣвѣта се счита въ съставъ и може да засѣдава, когато присѣствуватъ по-малко отъ половината му членове.

Чл. 39. Сѣвѣта взема рѣшенія по висшеласието на присѣствующитѣ членове. Гласоподаваніето бива явно, освѣтъ въ случаитѣ, когато сѣвѣта поиска и рѣши за тайно гласоподаване.

Чл. 40. Дѣловодството на сѣвѣта се води отъ окръжния земедѣлски надзирателъ.

Чл. 41. За всѣко разглеждане въ окръжния земедѣлски сѣвѣтъ дѣло се съставя протоколъ, въ който се излагатъ вѣститѣ рѣшенія заедно съ мотивитѣ имъ. Въ случай на разногласіе се отбѣлѣзватъ и мнѣніята на меншинството. Особенитѣ мнѣнія се прилагатъ при протокола.

Чл. 42. Рѣшеніята на окръжния земедѣлски сѣвѣтъ се прѣдсѣдватъ заедно съ прѣписи отъ протоколитѣ на Министра на Търговията и земедѣлието на утвърждение и слѣдъ това изпълненіето имъ се вѣзлага отъ окръжния управителъ на съответствующитѣ учреждения и длъжностни лица.

Законопроектъ

За складове на земедѣлчески орѣдия и машини.

Чл. 1. При всѣка земедѣлческа каса се държи единъ малкъ складъ отъ най-употрѣбяванитѣ дребни земедѣлчески орѣдия и машини, като плугове, брани, триори, прѣскачки, коси и пр. и материали като синъ камъкъ за лѣкуване лозата и житата и пр.

Чл. 2. Тия складове си допълнятъ изхрченитѣ орѣдия, машини и материали отъ ония по голѣми складове на земедѣлскитѣ каси, които се намиратъ при годни съобщителни срѣдства.

Чл. 3. Системата, типътъ, конструкцията и маркитѣ на орѣдията и машинитѣ и материалитѣ, които ще се държатъ за продажъ въ складовѣ на земедѣлскитѣ каси, както и развѣритѣ, въ които ще се държатъ, се опредѣля отъ земедѣлския сѣвѣтъ при Министерството на Търговията и Земедѣлието.

Чл. 4. Одобренитѣ отъ земедѣлския сѣвѣтъ орѣдия, машини и материали за окладовѣ на земедѣлскитѣ каси се снабдяватъ всѣка година изцѣло чръвъ конкурси при условие или порѣчитѣ да се плащатъ изцѣло или да се плаща само това, което се продаде.

Чл. 5. Поемнитѣ условия на конкурсътъ обхващатъ не само тия орѣдия, машини и материали, които се набавятъ веднага, но и тия, които би се набавили прѣвъ течение на годината, като се опредѣли и срока, въ течение на който трѣбва да стане доставката.

Чл. 6. Конкурсите се произвежда от една петчленна комисия, назначена от Министерството на Търговията и Земледелието измежду чиновниците на отделеието за земледелието и централното управление на земледелческите каси.

Поръчките на орджията, машините и материалите се извършват и испращат от централното управление на земледелческите каси.

Чл. 7. Орджията, машините и материалите за складовите на земледелческите каси се внасят въ страната без мито и октроа и се принасят по държавните желъзници съ 35 % намаление.

Чл. 8. Орджията, машините и материалите каситъ продават по цѣни, каквито имъ струватъ на мѣстото.

Чл. 9. Стойността на купените отъ каситъ орджия, машини и материали земледѣлцитъ плащатъ веднага или съ пари, или съ вноски съ срокъ отъ 1—2 години.

Чл. 10. Земледѣлческите надиратели и инспектори по лозарството прѣглеждатъ складовите съ орджия, машини и пр. и уплжаватъ заинтересованите покопатели земледѣлци въ избора и употреблението имъ.

Законопроектъ За житните магазини (хамбари).

Чл. 1. За увеличение, кредитните нужди на земледѣлцитъ и продажбата на зърнените имъ храни учредяватъ се при Ломската, Раховската, Русенската, Свищовската, Тутраканската, Балчикската, Бургаската и Ямболската земледѣлчески каси житни магазини (хамбари).

(Тѣзи магазини ще бѣдѣтъ построени съ срѣдствата на всички земледѣлчески каси).

Чл. 2. Земледѣлцитъ могатъ да вложатъ въ житния магазинъ зърнените си храни и да получатъ срѣщу тѣхъ най много срѣщу двѣ трети отъ дневната имъ цѣна.

Храната, която се влага, не може да бѣде по количество по малко отъ 500 кгр.

Чл. 3. Земледѣлцитъ, които искатъ да депозиратъ хранитъ си въ житния магазинъ, заявяватъ за това на кмета на мѣстната община, който съставлява удостоверение, въ което се вписва: името на вложителя и мѣстожителството му, вида и количеството на храната. Издаванетоъ за случая удостоверение носятъ подписа на кмета и писара му и печата на общината.

Чл. 4. Прѣди приемането храната въ житния магазинъ, тя се причиства, удобрява по качество и отиърва отъ касовата администрация въ присѣдствіето на вложителя.

Вложната храна се усягорява на нѣкое осигурително дружество.

Чл. 5. Управлението на земледѣлческите каси издава на вложителя за вложението у него зърнене храни влагалителенъ записъ. Този записъ, който съставя частъ отъ кочана на водената отъ управлението на касата депозитна книга, състои се отъ двѣ съставки, но раздѣлими частъ, т. е. отъ расписанъ за приемане на стоката оѣдле и отъ заложителенъ записъ wagan.

Чл. 6. И двѣтѣ части на влагалителни записи трѣбва да съдържа:

- 1) текущия брой на депозитната книга;
- 2) името и мѣстожителството на вложителя;
- 3) описъ и количеството на вложените храни;
- 4) врѣмето на издаването (датата) и подписа на надлѣжния чиновникъ.

Чл. 7. Заложителния записъ wagan става чрѣвъ джиро (на записъ) на гърба на записъ, което да съдържа:

- 1) името и жилището на заемателя;
- 2) заетата сума и
- 3) падежа на описъ.

Тѣзи данни се вписватъ въ влагалителната книга и това вписване трѣбва да се означава върху записъ за стоката и заложения записъ.

Чл. 8. Срока за повръщане заетата срѣщу храната сума не може да бѣде по голѣма отъ 6 мѣсеца.

Чл. 9. Ако въ разстояние на двѣ недѣли отъ падежа не се извърши плащаніето, земледѣлческата каса има право да поиска изпълнителенъ листъ съгласно чл. 818, пунктъ 7 отъ гражданското сѣдопроизводство, както за ипотечните актове и да произведе публична продажъ. Лихвите текатъ по право безъ протестъ.

Чл. 10. Касата си запазва правото да иска продажбата на хранитъ и прѣди падежа, ако се има опасностъ отъ повръщаніе или голѣмо паданіе цѣнитъ имъ. За това се иска прѣварително разрешение на Министра на Търговията и Земледелието и оня на финанситъ. Ако заложителитъ, слѣдъ като имъ се съобщи това рѣшение, не внесатъ въ двѣ недѣли заетата сума, не могатъ да правятъ никакви възражения и изпълнителенъ листъ се издава, като да е настъпилъ падежа.

Чл. 11. Отъ добитата на публичната

продажъ сума земледѣлческата каса се удовлетворява направо въ своето вземаніе по привелегия и прѣдпочитаніе на другитѣ кредитори; прѣдварително се удържатъ разоскитъ по продажбата магазинното право и састраховната. Остатъка се повръща на вложителя, ако нѣма другъ дългъ къмъ касата.

Чл. 12. Нуждитъ за построяването на хамбаритъ мѣста се отстъпватъ отъ държавата или общинитъ безплатно.

Всичките актове, книжа, службата на житните магазини, относяща се до други работи и сѣлки се освобождаватъ отъ гербовъ сборъ, бачъ, кантарие и други държавни и общински даждии и берии.

Съ особенъ правилникъ ще се уредятъ подробноститъ по изпълнението на тая служба и ще се опрѣдѣли размѣра на такситъ, които се взематъ при влаганіето на храната.

Законопроектъ За привилегиата на Земледѣлческите Каси.

Измѣненъ и допълненъ отъ комисията:

Чл. 1. Дава се привилегия на Земледѣлческите Каси за вземаніята върху имотитъ на длъжнитъ имъ, която привилегия иде подиръ оная на държавата за данъцитъ.

Чл. 2. Въ продължение на една година отъ влизаніето въ сила на настоящия законъ всички кредитори на земледѣлци сѣ длъжни да обявятъ прѣдъ надлѣжния Министъ Сѣдия размѣра на вземаніето си и произхождението имъ. Този срокъ за отстъпвающитъ отъ България въ врѣме на обнародването на настоящия законъ, захваща да тече отъ деия на връщаніето имъ.

Чл. 3. Министъ Сѣдия съобщава на длъжника служебно прѣписъ отъ този записъ на кредитора, който въ два мѣсечемъ срокъ отъ получаваніето на съобщението, трѣбва да отговори: признава ли обявеното вземаніе. Въ противенъ случай кредитора е длъженъ въ сѣния срокъ да заведе дѣло прѣдъ надлѣжния сѣдъ за да докаже иска.

Чл. 4. Когато по нѣкое дѣло отъвѣтнитъ възражава че е била изплатена или приложена на главницата лихва по-висока отъ позволената по закона, безъ да е означено това въ записъ, отъвѣтнитъ има право да доказва възражението си съ всички доказателствени срѣдства и сѣдилището е длъжно да провери съдържанието на записъ, като влезе въ разглеждане на всичките обстоятелства на сѣлката, отъ която произхожда дългътъ. Надзетитъ или повечето прибавени суми се връщатъ или снадатъ.

Чл. 5. Когато отъвѣтнитъ е селянинъ, или е неграмотенъ или малограмотенъ и дългътъ се сепорява или възбужда нѣкое отиѣнение за лихонство или измама, сѣдилището сѣщо е длъжно да изслѣдва произхождението и основанието на дълга, като почне отъ първитъ смѣтки и слѣдъ това прави подобно смѣтка на длъжнитъ суми, независимо отъ каквито и да било съглашения или задължения между странитъ.

Чл. 6. Когато имотното състояние на земледѣлцитъ е достатъчно да гарантира дълговетъ имъ, Земледѣлческите Каси ги поематъ и изплащатъ.

Чл. 7. Ако тия дългове надминаватъ имотното състояние на земледѣлцитъ, послѣднитъ се считатъ за несъстоятелни и подъ гаранцията на Земледѣлческите Каси се сключва конкордатъ.

ХРОНИКА

Спорѣдъ свѣдѣнията които имаме до сега сѣж показани да взематъ участие въ засѣданията на земледѣлскиятъ сѣвѣтъ въ София г. г. Генко Шойлековъ земледѣлецъ въ София, М. Георгиевъ, Хр. Ат. Фетфаджиевъ сѣщо отъ София, учителитъ К. Малковъ отъ Садово и Ангелъ Гечевъ отъ Плѣвентъ. Поканенъ е сѣщо и г. Я. Ст. Забуновъ.

На всички поканени за земледѣлския сѣвѣтъ не чиновници нѣма да се плаща никакво възнаграждение прѣвъ цѣлото врѣме на сѣвѣта поради нѣмание на срѣдства. Това за оная, които живѣятъ въ София или-доди, но за оная отъ провинцията на които не се плаща дори и въ пъть, намъ се струва че е грѣшка. По този начинъ вѣроятно малцина сѣ оная, които ще взематъ участие въ засѣданията на този многозначущъ сѣвѣтъ.

Въ Ловечъ, както и въ Плѣвентъ се прѣснелъ слухъ, че американскитъ лози били сѣщо унищожавани отъ филоксерата. Въ положение сме да увѣ-

римъ всѣкиго, който се интересува, че това сѣ слухове прѣстнати отъ злонамѣрени лица, които вѣроятно иматъ всякий интересъ да видятъ нашето лозарство окончателно съсипано, безъ да помисли нѣкой за неговото подновяване. Американскитъ лози развѣждали въ частнитъ и държавни разсадници у насъ не се унищожаватъ отъ филоксерата, обаче изискватъ всѣки сортъ извѣстна земя. Тѣ сѣ особенно чувствителни къмъ варѣта въ почвата. За това всѣки, който сади такива лози трѣбва (това го задължава и законъ) да си прати земя (вземена отъ мѣстото гдѣто ще сади лозето) въ една торбичка на инспектора по земледѣлието и лозарството на анализа, който спорѣдъ земата ще му опрѣдѣли и съответствующий сортъ американска лоза. Единъжъ сорта подобренъ за почвата, американската лоза вирѣе отлично и дава двоенъ плодъ отъ колкото нашенската лоза. Днесъ французина лозаръ е така свикналъ съ американската лоза, щото казва „и да нѣма филоксера, азъ ще апладисвамъ и ще сади американски лози, защото ми даватъ освѣтъ добръ, но и двоенъ плодъ“.

Лозаритъ въ Щирия (Австрия) казватъ: едно врѣме когато нѣмаше филоксера имаме много лоза, но пари пакъ нѣмаше, а днесъ вече съ подновенитъ ни лоза имаме ги и повече, а имаме и пари. За това днесъ, когато ни е убило зло съ унищожаваніето на лозята ни, ние сме длъжни да слѣдваме примѣра на по напѣднатитъ отъ насъ народи, а хубавото заслужава поддръжаніе, ако искаме да въздигнемъ оная поминѣкъ, който храни милиони хиляди гърла и донася милиони на страната“.

ДОПИСКИ

До Редактора на в. „Изгрьвъ“
Кюстендилъ.

Господинъ Редакторе.

Двѣ години вече ставатъ, откакъ плачите за народа; 2 год. ставатъ, откакъ цѣте социалистически пѣсни изъ Дупница и Кюстендилъ; Ама чини ми се, не сте сааламъ социалистъ. Има една каста, която, ужъ, мравите, но въ сѣщностъ обожавате. Това разбирамъ отъ факта, че Вий не печатате нищо противъ тия хора: ликѣтъ на срезания имъ шефъ лицъ въ читалната Ви. За това врѣкохъ да Ви пиша това отворено писмо. Но понеже Вий сте имали за девизъ: „Изгрьвъ“ да не печататъ опровержения и да не вѣрва други освѣтъ социалисти и . . . тайнитъ си приятели . . . каня Ви чрѣвъ печата да отговорите на единъ два въпроса: 1. Вие, като родомъ изъ нашия градъ — Дупница — знаете ли нѣщо за компанията Яковъ и С-те и за начина на купуване имотитъ на хората отъ пристава и 2. Като социалистъ имате ли мисълъ да пишете нѣщо за тая компания? Или не смѣете да ги огорчите?..
Дупничанецъ.

До редактора на в. „Бдителъ“. — Тукъ.
Копие в. „Земледѣлска Защита“.
Тукъ.

По поводъ обнародването въ брой 42 на вѣстника антрифиле за сѣществующи нередовности въ смѣткитъ на почтенія, Плѣвентски гражданинъ и комисионеръ, К. Илиевъ, който той има съ прѣдсѣдателствующата отъ мене Плѣвентска окр. постоянна комисия, съобщавамъ на редакцията за надлѣжно отъ нейния страна опровержение, въ полза на правдата, че постоянната комисия, не е имала по тия смѣтки съ г-нъ Илиевъ никакви неспоризумения отъ естество да бѣдѣтъ достояние дору за публикацията и че автора на обнародването вече въ тая смисълъ антрифиле тенденциозно е визиралъ името на г. Илиева въ

форма несправедливо да компрометира послѣдния.

(Под.) Прѣдсѣдател на Комисията:
Д. К. Карадимчевъ.

ОБЯВЛЕНИЕ

Долоподписаний: Стефанъ Стояновъ, отъ с. Махлата, Плѣвентска околия, обявявамъ на Г. Г. интересующитъ се, че продавамъ по стопански начинъ, собственната си къща, находяща се въ с. Махлата, съ 4 отдѣления, двоетажна и съ кухня, яхъръ и дворъ 6 декари. Който желае да ъ купи, да дойде въ селото Махлата да ъ види — цѣна най износна. Независимо отъ това продавамъ и 100 декари работна земя — цѣна тоже най износна.

Съ почитание:
20/VI 1001 г. Стефанъ Стояновъ
с. Махлата.

ОБЯВЛЕНИЯ ОТЪ СЪДЕВНИТЪ ПРИСТАВИ.

№ 6794

Извѣстивамъ, че 31 деиъ отъ деиѣтъ на послѣдното двукратно публикуване настоящето въ мѣстния вѣстникъ ще се продаватъ на публиченъ търгъ въ канцеларията ми въ гр. Плѣвентъ слѣдующитъ недвижими имоти, а именно:

1) $\frac{1}{4}$ частъ отъ единъ водениченъ камѣкъ, въ Плѣвентското землище, мѣстността „Плѣвентска бара“ отъ 5 декара живи при сѣсѣди: Братия Бърдарови, и Кунчо Койчевъ оцѣнена за 50 лева; 2) $\frac{1}{2}$ частъ отъ половина къща въ гр. Плѣвентъ въ III кварталъ направена отъ простъ дървенъ материалъ двуетажна, въ горний етажъ 4 стай а въ долния 3 и една маза, при сѣсѣди: Братия Дирекови, общинско мѣсто, Ат. Кировитъ наследници и пѣтъ, оцѣнена за 50 лева; 3) Половина отъ една ливада, цѣлата отъ около 100 декара находяща се въ землището на с. Опанецъ въ мѣстността „Опанецъ ливада“, при сѣсѣди: Пашо Гарибовъ, Василъ Ивановъ, Тодоръ Христовъ, Начо Митраковъ, Хр. Хинковъ, Мито Баранковъ, Ангелъ Геневъ, Никола Янковъ, П. Вабеновъ, Кисею Иманъ, р. Витъ, Анастасия Никова оцѣнена за 250 лева.

Горнитъ имоти принадлежатъ на покойния Евстатия Тодоровъ въ гр. Плѣвентъ има и други запрѣщания продаватъ се по възисканіето на Христо Бурджевъ повѣр. отъ гр. Плѣвентъ за 1000 лева, лихвитъ и разоскитъ по изпълнителенъ листъ № 2241 на П Плѣвентски Мир. Сѣдия.

Надаванетоъ ще почне отъ първоначалната оцѣнка.

Разглѣжданіето книжата и издаванетоъ може да става всѣки присѣственъ деиъ въ канцеларията ми.

гр. Плѣвентъ, 6 Юлий 1901 год. 1—2
Д. № 414/900 г. Сѣд. пристава: Минчевъ.

№ 5140

Извѣстивамъ, че 31 деиъ отъ деиѣтъ на послѣдното двукратно публикуване настоящето въ мѣстния вѣстникъ ще се продава на буличенъ търгъ въ канцеларията ми въ гр. Плѣвентъ слѣдующий недвижимъ имотъ, а именно:

1) Къща въ гр. Плѣвентъ IV кварталъ подъ №-о 1453 при сѣсѣди: Косто Ив. Ловчаліята, Хр. Узуневъ, Ив. Т. Дангуревъ, Георги Мишковъ, улица и Спасъ Пановъ оцѣнена за 500 лева.

Горния имотъ принадлежи на покойния Ив. Н. Чунгулски отъ гр. Плѣвентъ продава се по възисканіето на малолѣтнитъ наследници на покойния Ив. Н. Чунгулски съгласно опрѣдѣл. № 600 на Плѣвентски Окрѣженъ Сѣдъ.

Надаванетоъ ще почне отъ първоначалната оцѣнка.

Разглѣжданіето книжата и издаванетоъ може да става всѣки присѣственъ деиъ въ канцеларията ми.

гр. Плѣвентъ, 12 Юний 1901 год. 2—2
Дѣло № 697 / 1901 г. Сѣд. пристава: Минчевъ.

№ 5677

Извѣстивамъ, че 31 деиъ отъ деиѣтъ на послѣдното двукратно публикуване настоящето въ мѣстния вѣстникъ ще се продава на публиченъ търгъ въ канцеларията ми въ гр. Плѣвентъ слѣдующия недвижимъ имотъ находящъ се въ Плѣвентското землище, а именно:

1) Лозе въ мѣстността „Текийски Орманъ“ 8 декара и $7\frac{1}{2}$ ара при сѣсѣди: Симеонъ Пашунски и пѣтъ оцѣн. 48 лева.

Горния имотъ принадлежи на Пашо Т. Ташовъ отъ гр. Плѣвентъ поржителствувалъ съ него за 400 лева има и други запрѣщания, продава се по възисканіето на Ненка Р. Йотова отъ гр. Плѣвентъ за 35 л. лихвитъ и разоскитъ по изпълнителенъ листъ № 5822 на П Плѣвент. Мир. Сѣдия.

Надаванетоъ ще почне отъ първоначалната цѣна.

Разглѣжданіето книжата и издаванетоъ може да става всѣки присѣственъ деиъ въ канцеларията ми.

гр. Плѣвентъ, 19/V 1901 г. Д. № 645/901 г. Сѣд. Пристава: Минчевъ. 2—2